

Javorníček

Tomáš Kočko

Hvězda liché stříbro kuje,
v hoře zbojník uskakuje
těžkým chodníkem
pod Javorníkem.

Javorníčku, Javorníčku, daj ně dobře skovat',
to abysem já nemusél pořád uskakovat',
skovaj ňa ty, Javorníčku, jak skováváš kameň,
aby ostré želežečko, ej, nehrkalo na mně.

Skovajme sa, Javorníčku, do šerení spolu,
nemám eště teho času pozapadat' dolú,
jestli nás ty, Javorníčku, dobře neuskováš,
nebudeš ty, Javorníčku, ej, sivý otec náš.

Ale horú větr zadúl, Javorník sa nahnúl,
zbojník z něho dolú spadnúl, dolú z něho spadnúl,
hvězda lichým stříbrem zvoní, zbojník hlavu kloní,
mokrú rúža mu z ní voní, rúža mu z ní voní.

Ej, ja!